

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8C/203/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616213975
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2017:6616213975.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v spore žalobcu: X. O. X., X., S. XX.XX.XXXX, M. C. XX, XXX XX M., štátny občan SR, zastúpený: JUDr. Ján Florián Gajniak advokát, s.r.o. IČO: 47 238 674, so sídlom Šafárikovo nám. 2, 811 02 Bratislava proti žalovanému: Q. V.B., S. XX.XX.XXXX, M. XXX XX Ozdín 14, časť Bystrička, okres Poltár, štátny občan Rakúskej republiky o zaplatenie sumy 8.500 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 5.000 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.000 Eur od 28.05.2013 do 30.10.2013 v sume 106,84 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 5.000 Eur od 31.10.2013 do zaplatenia, na účet vedený vo VÚB, a.s. číslo účtu: IBAN V. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX variabilný symbol 2013052701 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3.500 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.500 Eur od 13.07.2013 do 30.12.2013 v sume 82,46 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 3.500 Eur od 31.12.2013 do zaplatenia na účet vedený vo VÚB, a.s. číslo účtu: IBAN V. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX variabilný symbol 2013052701 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobu žalobcu sčasti zaplatenia úroku z omeškania v sume vyššej ako 5,25 % zo sumy 5.000 Eur od 31.10.2013 do zaplatenia a zo sumy 3.500 Eur od 31.12.2013 do zaplatenia z a m i e t a .

IV. Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca doručil súdu dňa 02.11.2016 emailom žalobu (v písomnom vyhotovení ju súdu doručil dňa 04.11.2016). Žalobou žiadal od žalovaného zaplatiť istinu vo výške 5.000 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.000 Eur od 28.05.2013 do 30.10.2013, úrok z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 5.000 Eur od 31.10.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 27.05.2013 uzavrel so žalovaným písomnú Zmluvu o pôžičke (ďalej „Zmluva 1“) podľa ustanovenia § 657 zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník, ďalej „OZ“) na základe ktorej požičal žalovanému 5.000 Eur do 30.10.2013. Podľa Článku II ods. 1. odovzdal požičanú sumu dlžníkovi pri podpise Zmluvy 1, čo dlžník podpisom Zmluvy 1 potvrdil. Podľa Článku III ods. 1.2.3. sa zmluvné strany dohodli, že pôžička je úročená úrokovou sadzbou 5 % ročne a v prípade, ak dlžník nevráti pôžičku riadne a včas tak ako je to dohodnuté v bode 2., bol žalobca oprávnený požadovať od dlžníka úrok z omeškania vo výške 10 % p. a. a to počnúc dňom 30.10.2013. Žalovaný pôžičku nevrátil, nereagoval ani na opakované výzvy žalobcu, ktorými ho vyzýval na zaplatenie pôžičky.

2. Žalobca tiež súdu doručil dňa 02.01.2017 emailom (v písomnom vyhotovení dňa 09.01.2017) žalobu, ktorou žiadal od žalovaného zaplatiť poskytnutú pôžičku vo výške 3.500 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.500 Eur od 13.07.2013 do 30.12.2013 a úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 3.500 Eur od 31.12.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. V žalobe tvrdil, že dňa 12.07.2013 uzavrel so žalovaným ďalšiu Zmluvu o pôžičke (ďalej „Zmluva 2“) podľa ustanovení § 657 a nasl. OZ, ktorou požičal žalovanému sumu 3.500 Eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť ju žalobcovi do 30.12.2013. V nej tiež v Článku II ods. 1. zmluvné strany dohodli, že veriteľ odovzdal požičanú sumu dlžníkovi pri podpise Zmluvy 2 a prevzatie požičanej sumy dlžník potvrdil svojim podpisom v Zmluve 2. V Článku III ods. 1.2.3. sa zmluvné strany dohodli, že pôžička je úročená úrokovou sadzbou 5 % ročne, že dlžník je povinný pôžičku vrátiť do 30.12.2013 a v prípade, ak pôžičku riadne a včas nevráti, je veriteľ oprávnený od dlžníka požadovať úrok z omeškania vo výške 10 % p.a. a to počnúc dňom 30.12.2013. Ani túto pôžičku žalovaný v lehote ktorú zmluvné strany dohodli nevrátil a nereagoval ani na opakované písomné výzvy žalobcu.

3. Súd vo veci 8C/206/2016-17 vydal platobný rozkaz dňa 23.01.2017. Platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť do rúk žalovaného, súd ho zrušil uznesením č.k. 8C/203/2016-30 dňa 31.05.2017. Aj v spore o vrátenie pôžičky 3.500 Eur s príslušenstvom súd vydal platobný rozkaz č.k. 8C/1/2017-18 dňa 03.03.2017, ktorý sa nepodarilo doručiť do vlastných rúk žalovanému, preto ho súd uznesením č.k. 8C/1/2017-29 dňa 25.04.2017 zrušil.

4. Súd uznesením č.k. 8C/1/2017-33 zo dňa 02.06.2017 spojil na spoločné konanie spory vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 8C/203/2016 a sp.zn. 8C/1/2017 tak, že konanie je ďalej vedené pod sp.zn. 8C/203/2016. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.06.2017

5. Pojednávania dňa 28.06.2017 sa zástupca žalobcu nezúčastnil, doručka od neho sa súdu vrátila nedoručená dňa 27.06.2017 s poznámkou poštového doručovateľa, že adresát bol nezastihnúť a zanechaný oznam. Súd podľa ustanovenia § 111 ods. 3 zák. č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej „C.s.p.“) považoval zásielku za doručenie zástupcovi žalobcu dňa 27.06.2017. Žalovaný má známy pobyt na adrese v regob č.l. 15 spisu, J. XX, Č. J. M., okres Poltár. Súd mu doručoval zásielku spôsobom podľa ustanovenia § 106 ods. 1 písm. a) C.s.p., ustanovenia § 111 ods. 3 C.s.p. na túto adresu, zásielku si v odbernej lehote nevyzdvihol. Súd považoval zásielku za doručenie žalovanému dňom 05.06.2017 v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Súd doručil žalovanému žalobu podľa ustanovenia § 116 ods. 2 C.s.p. oznámením na úradnej tabuli súdu dňa 15.06.2017. Predvolanie na pojednávanie, poučenie C.s.p., prílohy k žalobe, uznesenie podľa ustanovenia § 167 C.s.p., uznesenie o spojení vecí a potvrdenie boli žalovanému doručované poštou. Zásielku súd považoval za doručenie dňom 05.06.2017 v súlade s ustanovením § 106 ods. 1 písm. a), ustanovenia § 111 ods. 3 C.s.p.

6. Súd vykonal dokazovanie prečítaním žalôb, Zmlúv 1 a 2, listinnými dôkazmi v spise o zisťovaní pobytu žalovaného a zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo počas konania vyšlo najavo, súd zistil tento skutkový stav (§ 191 ods. 1 C.s.p.):

7. Zástupca žalobcu doručil súdu Zmluvy 1 a 2, ktoré uzavreli žalobca - veriteľ a žalovaný - dlžník podľa ustanovenia § 657 a nasl. OZ. Obe Zmluvy boli uzavreté písomne, prvá dňa 27.05.2013, ktorou žalobca požičal žalovanému sumu 5.000 Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť do 30.10.2013. Z Článku II ods. 1. Zmluvy 1 vyplynulo, že k odovzdaniu požičaných finančných prostriedkov došlo pri podpise Zmluvy 1, čo dlžník podpisom v Zmluve 1 potvrdil. V Článku III 1.2.3. zmluvné strany dohodli, že pôžička je úročená úrokovou sadzbou 5 % p.a. a pokiaľ žalovaný nezaplatí, nedodrží termín vrátenia pôžičky podľa Článku I ods. 2, tak v tom prípade bol veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka úrok z omeškania vo výške 10 % p.a. a to počnúc dňom 30.10.2013. Zo záverečných ustanovení Článku V. Zmluvy 1 vyplynulo, že zmluvné strany vyhlásili, že: „ Táto zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpísania obidvoma zmluvnými stranami. Túto zmluvu je možné meniť a dopĺňať len písomnými dodatkami podpísanými oboma zmluvnými stranami. Zmluvné vzťahy neupravené touto zmluvou sa spravujú príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Táto zmluva je vyhotovená v dvoch rovnopisoch, po jednom rovnopise pre každú zmluvnú stranu. Zmluvné strany vyhlásili, že zmluvu uzavreli na základe ich slobodnej vôle, zmluva nebola uzavretá v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, ich zmluvná voľnosť nie je obmedzená, zmluvu si pozorne prečítali jej obsahu porozumeli a na znak súhlasu ju podpisujú.“

8. Dňa 12.07.2013 žalobca a žalovaný uzavreli totožnú Zmluvu 2 tiež podľa ustanovení § 657 a nasl. OZ, ktorou si žalovaný požičal od žalobcu sumu 3.500 Eur do 30.12.2013, svojim podpisom Zmluvy 2 potvrdil, že vtedy prevzal od žalobcu poskytnutú pôžičku, pôžička bola tiež úročená úrokovou sadzbou 5 % ročne s tým, že pokiaľ ju žalovaný nevráti do doby splatnosti, bol žalobca oprávnený požadovať od žalovaného úrok z omeškania vo výške 10 % p.a. a to počnúc dňom 10.12.2013. Ani túto sumu žalovaný žalobcovi nevrátil.

9. Podľa ustanovenia 12 C.s.p. na konanie v prvej inštancii je príslušný okresný súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa ustanovenia § 14 C.s.p. všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v ktorého obvode má fyzická osoba adresu trvalého pobytu.

11. Podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 596/2008 zo 17.júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) článok 1 odsek 1 (ďalej „Nariadenie“), toto Nariadenie sa uplatňuje na situácie, v ktorých dochádza k stretu rôznych právnych poriadkov pri zmluvných záväzkoch v občianskych a obchodných veciach.

12. Podľa článku 2 Nariadenia, právny poriadok určený podľa tohto nariadenia sa uplatní bez ohľadu na to, či je, alebo nie je právnym poriadkom členského štátu.

13. Podľa článku 3 odsek 1. Nariadenia zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva, alebo len jej časť.

14. Žalobca je štátny občan Slovenskej republiky, žalovaný je štátny občan Rakúskej republiky, ktorý má na území Slovenskej republiky povolený pobyt do 10.06.2022.

15. Súd pri rozhodovaní použil citované ustanovenia Nariadenia a konštatuje, že v písomných Zmluvách 1 a 2, ktoré žalobca a žalovaný uzavreli si zmluvné strany zvolili právny poriadok, ktorým sa ich zmluvy spravujú a týmto právnym poriadkom bol Občiansky zákonník. Ich voľba bola uskutočnená v súlade s citovaným článkom 3 odsek 1 Nariadenia.

16. Podľa ustanovenia § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

17. Podľa ustanovenia § 658 ods. 1 OZ pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

18. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.).

Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platného a účinného od 01. februára 2013 je výška úroku z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Žalovaný bol v spore nečinný, k žalobám sa písomne nevyjadril. Z písomných Zmlúv 1 a 2, ktorými mal súd preukázané, že pri podpise oboch zmlúv žalobca odovzdal žalovanému pôžičku 5.000 Eur a 3.500 Eur, čo žalovaný svojim podpisom potvrdil, tak boli splnené podmienky pre to, že k požičaniu finančných prostriedkov žalobcom žalovanému došlo. Zo súdom vykonaného dokazovania vyplynulo že žalovaný pôžičku 5.000 Eur do doby vrátenia dňa 30.10.2013 nevrátil a nevrátil ani pôžičku 3.500 Eur do doby vrátenia dňa 30.12.2013. Žalobcovi tak vznikol nárok na uplatnenie sankcií dohodnutých v Článku III Zmlúv 1 a 2.

20. Podľa ustanovenia § 216 ods. 1 C.s.p. súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Civilné sporové konanie ako konanie, ktorého účelom je poskytovanie ochrany súkromno-právnym vzťahom,

je ovládané (okrem iného) dispozičným a prejednávacím princípom. Konanie sa začne len na základe podanej žaloby. Žalobca vymedzuje predmet sporového konania, a to pokiaľ ide o: 1. konkrétny právny vzťah, o ktorom tvrdí, že existuje a je ohrozený alebo porušený, 2. konkrétny nárok z tohto právneho vzťahu, ktorému žiada poskytnúť súdnu ochranu, 3. výšku alebo rozsah plnenia, ktoré z daného nároku žiada priznať. V súlade s autonómiou súkromno-právnych vzťahov súdy neposkytujú ochranu právneho vzťahu, právu ani nároku na plnenie, o ochranu ktorého žalobca nežiadal. Súd sa teda v sporovom konaní nebude vecne zaoberať iným právnym vzťahom, iným právom, ani iným plnením (čo do druhu alebo výšky), než aké sú uvedené v žalobe a nemôže priznať iné plnenie, ako je žiadané v petite.

21. Tak ako súd konštatuje v bode 20 tohto rozsudku, v spore bol viazaný petitom žaloby. Hoci zmluvné strany dohodli v Zmluve 1 a Zmluve 2 v Článku III ods. 1, že pôžičky budú „úročené úrokovou sadzbou 5 % p. a.“, žalobca v petite žaloby žiadal obe pôžičky vrátiť len s úrokom z omeškania. Podľa Článku III odsek 3 Zmlúv 1 a 2 si zmluvné strany dohodli „úrok z omeškania vo výške 10 % p.a. a to počnúc dňom 30.10.2013 a 30.12.2013.“ Žalobca v petite žaloby žiadal obe pôžičky vrátiť len s úrokom z omeškania 5 % ročne (správny úrok bol v deň splatnosti pôžičiek 5,25 % ročne) a úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne.

22. Súd žalobcovi priznal ním žiadaný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z oboch dlžných súm, z 5.000 Eur za dobu od 28.05.2013 do 30.10.2013 v sume 106,84 Eur a z 3.500 Eur za dobu od 13.07.2013 do 31.12.2013 v sume 82,46 Eur.

23. Kým výška dohodnutého úroku nie je ustanovená v zákone, musí však predovšetkým zodpovedať požiadavke ustanovenia § 3 ods. 1 OZ a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (ustanovenie § 39 OZ), horná hranica úroku z omeškania je stanovená kogentne (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/58/98, R 5/2000), čo vyplýva z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 OZ v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Dohoda o úrokoch z omeškania, ktorých výška prekračuje hornú hranicu ustanovenú zákonom, je v zmysle ustanovenia § 39 OZ absolútne neplatným právnym úkonom (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4MCdo 8/2010, sp.zn. 5MCdo 13/2008). Z týchto dôvodov súd priznal žalobcovi len úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžných súm (namiesto 10 % ročne) a vo zvyšnej časti žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

24. Súd pri rozhodovaní nevzal do úvahy späťvzatie žaloby sčasti doručené zástupcom žalobcu súdu dňa 12.07.2017, keďže k nemu došlo už po pojednávaní a vyhlásení rozsudku.

25. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť dlžnú sumu a úrok z omeškania v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

26. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu, hoci žalobu sčasti príslušenstva, ktoré nebolo vyčíslené zamietol. Pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu aj neúspechu v uplatnenej istine, bez príslušenstva ak príslušenstvo žalobca nevyčísli vo svojej žalobe (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Obo 243/2009 zo dňa 27.11.2008).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.